Chương 383: Power Cartridge Và Moonshine Bước Đột Phá Lớn Của Nhân Loại

(Số từ: 3844)

Nguồn dịch: Eng

Trans: Tluc

17:42 PM 28/04/2023

Ellen đưa cho tôi Lapelt, nhưng tôi không lấy. Chỉ thế thôi đã thay đổi tương lai.

Tôi không biết làm thế nào nó đã thay đổi, hoặc tại sao.

Trong kỳ nghỉ đông ngắn ngủi còn lại, bốn người chúng tôi, những người có thể sử dụng [Tăng cường sức mạnh ma thuật], đã được huấn luyện từ Saviolin Tana.

Sau khi khóa huấn luyện của Ludwig và Cliffman kết thúc, Tana tập trung vào việc dạy cho tôi và Ellen.

Hầu hết những điều tôi phải lo lắng đều nằm ngoài tầm tay của tôi, và trong mọi trường hợp, trở nên mạnh mẽ hơn là ưu tiên hàng đầu của tôi, vì vậy nhận được chỉ dẫn từ Saviolin Tana là một điều tốt vô điều kiện đối với tôi.

Khi tôi trải qua khóa huấn luyện nặng nề hơn bình thường của Tana, nhiều chuyện đã xảy ra.

Trong số đó, hai điều quan trọng nhất.

"Hoàn thành chưa?"

"Ùm. Thuốc cường hóa sẽ đi vào giai đoạn lâm sàng, vì vậy em sẽ yêu cầu một phòng thí nghiệm của trường đại học chăm sóc nó, và tạo tác mana cũng vậy."

Moonshine và Power Cartridge đã hoàn thành.

***

Tôi đến Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật với Harriet.

Trong Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật, được thành lập vào học kỳ thứ hai, chúng tôi đã cố gắng hoàn thành hai mục tiêu trước khi kết thúc kỳ nghỉ đông.

Tuy nhiên, để kiểm tra xem hai hiện vật này có thực sự hoạt động bình thường hay không, giờ đây chúng tôi phải giao chúng cho phòng thí nghiệm của trường đại học để kiểm tra độ an toàn. Đó không phải là điều có thể được thực hiện ở cấp độ câu lạc bộ trường trung học.

Ban đầu, những vật phẩm này được tạo ra trong thời kỳ bận rộn sau sự cố Cánh cổng.

Vì họ phải sử dụng bất cứ thứ gì có thể giúp ích trong trận chiến trong tình huống giống như chiến tranh, Moonshine và Power Cartridge ngay lập tức được đưa vào hoạt động.

Tuy nhiên, bây giờ là thời kỳ hòa bình mặc dù Ma vương đang bí mật hoạt động, hai vật phẩm này, ngay cả khi chức năng của chúng có đổi mới, sẽ không được cấp quyền sử dụng thích hợp cho đến khi chúng được xác minh.

Tất nhiên, trong trường hợp của Moonshine, nó không rõ ràng ngay lập tức về việc nó có hiệu quả hay không, nhưng đối với Power Cartridge, điều đó rất dễ dàng.

Một viên ma thạch nhỏ màu lam có hình lăng trụ chữ nhật được đặt trong một chiếc lồng kim loại, trông giống như một chiếc vòng cổ được thiết kế kỳ lạ.

Đó là Power Cartridge.

"Chúng tôi quyết định gọi nó là Power Cartridge." "Tốt rồi."

Adelia đặt tên cho hiện vật giống như tác phẩm gốc.

Adelia nhìn chằm chằm vào Power Cartridge đã hoàn thành.

Có vẻ như cô ấy không hiểu những gì mình đã làm, với vẻ mặt ngạc nhiên.

"Độ ổn định đã được xác minh, nhưng nó chỉ dùng một lần. Có vẻ như có thể làm cho nó tái sử dụng thông qua sạc năng lượng... nhưng sau đó kích

thước sẽ tăng lên và thiết bị ổn định năng lượng có thể trở nên không ổn định."

Power Cartridge giống như một bình nhiên liệu dùng một lần. Khi tất cả mana bên trong được sử dụng hết, nó sẽ trống rỗng.

Nó dùng một lần trong tác phẩm gốc, nhưng nó cũng có thể được tái sử dụng?

Nhưng dường như có một vấn đề với điều đó.

"...Ý cậu là thứ xung quanh viên đá ma thuật này là thiết bị ổn định mana à?"

"Đúng vậy."

Adelia gật đầu trước lời nói của tôi.

Nguyên lý của Power Cartridge là thứ tôi không thể hiểu được, nhưng bản thân cấu trúc thì đơn giản.

Một viên đá ma thuật và một thiết bị ổn định để ngăn viên đá ma thuật phát nổ.

"Khi mana của viên đá ma thuật được sử dụng giống như mana bên trong cơ thể, sự bất ổn định được xử lý và điều chỉnh bởi thiết bị ổn định bên ngoài này. Tất nhiên, khi ma thuật được sử dụng, độ bền của chất ổn định chắc chắn sẽ giảm. Vì vậy, ngay cả khi cấu hình thiết bị bằng đá mana có thể sạc lại để sử dụng nhiều lần, nếu sử dụng lâu dài, nó sẽ phát nổ, chẳng ích gì khi có một thiết bị bổ sung năng lượng có thể phát nổ trong trận

chiến, đó chắc chắn là nơi sử dụng năng lượng của Cartridge. "

Nó có thể được chế tạo thành một vật dụng có thể sạc lại, nhưng sử dụng càng lâu thì nguy cơ phát nổ càng cao.

Tất nhiên, tôi thậm chí không hy vọng nó có thể tái sử dụng được.

Chỉ riêng điều này đã là một phát minh đột phá có thể làm đảo lộn thế giới Ma thuật.

"Cậu đã làm việc chăm chỉ. Bây giờ cậu sẽ đi vào lịch sử như một người vĩ đại."

"Uh, thật sao...? Vậy sao...?"

Tôi nói điều đó với Adelia và nhìn Harriet.

—Power Cartridge và Moonshine.

Harriet đã nói rằng nếu những thứ như vậy được tạo ra, thì người tạo ra nó sẽ đi vào lịch sử như một người vĩ đại, và đừng nói những điều vô nghĩa.

Nhưng cuối cùng, nó đã được tạo ra.

Ngay cả Adelia, người đã tạo ra nó, dường như không hiểu làm thế nào cô ấy có thể tạo ra một thứ như vậy, nhưng cô ấy đã làm được.

"Không, nghiêm túc mà nói, bất cứ ai cũng nghĩ rằng cậu đã làm được."

Harriet làu bàu như thể cô ấy không thể tin vào ánh mắt đắc thắng của tôi.

"Đưa cho anh chủ đề, và anh sẽ lấy tiền cho em. Em không thể nói rằng anh không có đóng góp gì." Mặc dù bản thân tôi không tham gia vào nghiên cứu, nhưng ảnh hưởng của tôi đối với môi trường nghiên cứu là tuyệt đối. Tất nhiên, tôi không nghĩ mình phải chịu trách nhiệm về sự sáng tạo của họ, nhưng thật buồn cười khi nói điều này bây giờ khi tình hình đã thực sự đến mức này.

"Chà, nếu anh đã nói theo cách đó..."

Harriet cuối cùng lầm bầm và ngậm miệng lại, không còn gì để nói.

Power Cartridge đã hoàn tất.

Nó thậm chí còn thêm khả năng tái sử dụng, vốn không có trong tác phẩm gốc. Adelia dường như đã hoàn thành bài báo nghiên cứu để báo cáo với Đại học Temple, vì vậy cô ấy thực sự sẽ được ghi vào lịch sử với tư cách là một pháp sư đã thay đổi lịch sử ở trường trung học.

Có lẽ Adelia, và thậm chí cả Christina, sẽ được ghi vào lịch sử như những pháp sư kiệt xuất hơn Harriet.

Tất nhiên, vì Adelia không phải là người duy nhất đóng góp, nên có vẻ như tất cả các thành viên của nhóm nghiên cứu này cuối cùng sẽ trở thành những ngôi sao trong thế giới Ma thuật.

Nhưng.

Đó thực sự là... Một điều tốt?

Trong khi thúc đẩy câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật, tôi đã học được những điều mà tôi không biết trước đây và cảm thấy những vấn đề khác.

Ngay sau đó, tôi thấy màn trình diễn Ma thuật sử dụng [sức mạnh ma thuật] của Power Cartridge.

Người thực hiện là Redina.

Trong phòng luyện tập Ma thuật, Redina, đeo Power Cartridge quanh cổ, triệu hồi tổng cộng mười tám [quả cầu lửa] và bắn chúng.

*Kwakwakwakwang!

Redina, người thậm chí không thể sử dụng Ma pháp quy mô lớn với [sức mạnh ma thuật] kém cỏi của mình, giờ đang bắn một lượng lớn [quả cầu lửa] một cách vô niệm.

Tôi nghĩ cô ấy sẽ rất phần khích.

-Ta là một vị thần! Vị thần của Ma thuật! Hãy đến với ta!

Nhìn thấy cô bé, người mà bây giờ tự xưng là thần vượt trên cả loài rồng, khiến tôi choáng váng.

Nhưng.

Nếu cô bé đó đeo một trăm Power Cartridge.

Redina sẽ không thực sự là một vị thần chứ? Cô ấy dường như có khả năng một mình gây ra sự hủy diệt của thế giới. Đương nhiên, cô cũng sẽ không thể đeo trăm Power Cartridge trên người.

Một triệu [quả cầu lửa].

Chỉ cần nghĩ về điều đó, cô ấy là một người cực kỳ tài năng có thể thi triển chúng ngay lập tức.

Với nhược điểm của cô ấy là có một lượng ma lực rất thấp, chẳng phải Redina sẽ là pháp sư nguy hiểm nhất thế giới sao?

"Có vẻ như cô đang tận hưởng nó đấy, Senpai."

Thấy Redina vui vẻ chạy xung quanh và bắn những [quả cầu lửa] vào hình nộm, Harriet đã che miệng và cười như thể cô ấy quá đáng yêu.

-Ta là thần, ta sẽ cho ngươi biết! Biến đi! Bốc cháy đi!

"Không phải Redina-senpai quá dễ thương sao?" Ôi trời.

Tôi không phải người duy nhất.

Để chứng minh rằng Power Cartridge sẽ không phát nổ cho đến khi tiêu hao hết mana mà cô ấy đã giải phóng Ma pháp một cách bừa bãi.

Sau một lúc, Redina bắn Ma pháp như một đứa trẻ điên, và khi không còn [quả cầu lửa] nào được triệu hồi nữa, cô ấy tháo Power Cartridge và ra khỏi phòng thí nghiệm.

^{*}Kwangkwangkwangkwang!

[&]quot;Ugh... Hah... Tôi, tôi kiệt sức rồi..."

[&]quot;Cô mệt mỏi vì la hét quá nhiều."

[&]quot;Chà, đó là lý do tại sao..."

Đó không phải là vấn đề về mana, mà là chạy xung quanh và bắn ma pháp khiến cơ thể cô mệt mỏi. Redina lê cơ thể mệt mỏi của mình lên một chiếc ghế và ngồi phịch xuống.

Mặc dù Adelia là người đứng đầu nghiên cứu Power Cartridge, nhưng Redina cũng là trợ lí của Adelia.

Vì vậy, thật tự nhiên khi Redina đã đóng góp đáng kể vào sự phát triển của Power Cartridge.

"Kouhai, hiện tại chúng ta bắt đầu nghiên cứu Power Cartridge độc quyền sao? Bất cứ lúc nào tôi cũng sẵn sàng."

"Chúng ta sẽ sớm có thể tạo ra một Power Cartridge để sử dụng lâu dài."

Redina vui mừng khôn xiết khi biết rằng nghiên cứu Power Cartridge độc quyền của cô ấy sẽ sớm bắt đầu.

Có một thử thách bất khả thi, và họ đã đạt được nó.

Đó là lý do tại sao biểu hiện của mọi người đều tốt.

***

Sau khi kiểm tra Power Cartridge, tôi đã kiểm tra Moonshine.

"Nếu lý thuyết của tôi là đúng, thì hiệu quả mong đợi sẽ xuất hiện. Tất nhiên, sẽ không có tác dụng

phụ, nhưng các thử nghiệm lâm sàng là cần thiết, vì vậy chúng tôi không thể thương mại hóa nó ngay lập tức. Chúng tôi thậm chí còn không biết liệu nó có được thương mại hóa hay không." "

Christina nói khi nhìn vào lọ thuốc màu hồng bên trong chiếc bình hình tam giác.

Harriet nhìn vào chiếc bình hình tam giác và nói.

"Bọn em quyết định gọi đây là Moonshine."

Ở đây, cái tên Moonshine cũng được gắn vào, như trong tác phẩm gốc.

Một loại thuốc tăng cường [độ nhạy ma thuật] và [sức mạnh ma thuật] cho [Tăng cường sức mạnh ma thuật]. Nếu Power Cartridge dành cho các pháp sư, thì đây là dành cho các sinh viên chuyên ngành chiến đấu.

Hầu hết các sinh viên chuyên ngành chiến đấu gặp khó khăn với [Tăng cường sức mạnh ma thuật] đều uống thứ này và mở rộng tầm mắt về [Tăng cường sức mạnh ma thuật], và những người đã biết cách làm điều đó nhanh chóng trở nên quen thuộc với [Tăng cường sức mạnh ma thuật].

Đó thực chất là doping.

"Reinhardt, cậu có muốn thử uống thứ này không...?"

Anna mang cho tôi một chất lỏng màu hồng đựng trong một chiếc hộp khác.

"A-Anna! Đừng, đừng tiếp tục đưa cho Reinhardt những thứ kỳ quái!"

Harriet giật mình, nhưng Anna từ từ tiến lại gần tôi.

Đó chắc chắn là cùng một Moonshine, nhưng nó quá đáng sợ khi cô ấy đưa nó! Tôi cảm thấy như cô ấy đã trộn thứ gì đó khác vào trong đó!

"Đừng uống cái đó."

"Ah, không, đừng!"

Christina giật lấy chiếc bình hình tam giác từ tay Anna như thể cô ấy đã quen với nó và ném nó đi.

*Crash!

Chiếc bình bị vỡ trên sàn và chất lỏng bên trong lan ra khắp sàn.

"Ch-Christina...!"

Harriet ngạc nhiên trước hành động đột ngột của Christina.

Tuy nhiên, Anna và Christina dường như không hề bối rối, như thể họ đã quen với những sự cố như vậy. Christina tình cờ bắt đầu dọn dẹp chất lỏng và mảnh thủy tinh vỡ.

Điều này xảy ra thường xuyên như thế nào? Và tại sao trông Anna lại quen với cách đối xử như vậy? Anna cũng rất đáng sợ.

Nhưng Christina cũng đáng sợ theo một cách khác.

"Đó là gì?"

"Tôi không biết, Anna luôn làm một cái gì đó khi cô ấy có thời gian."

Cậu đã ném nó xuống sàn mà không hề biết nó là gì?

Có vẻ như cô ấy đã phát triển một số vấn đề với nhân vật của mình khi nghiên cứu về Moonshine.

"Dù sao thì, tôi tự tin rằng nó đã hoàn thành, nhưng các thử nghiệm lâm sàng sẽ mất khá nhiều thời gian. Cậu sẽ phải chờ một thời gian để sử dụng nó sau khi nó được xác minh chính xác."

Christina giơ chiếc bình hình tam giác lên và nhìn tôi.

"Cậu cảm thấy thế nào? Muốn thử sao? Tôi khẳng định là an toàn, nhưng nếu có chuyện gì xảy ra tôi không thể chịu trách nhiệm."

Moonshine đã hoàn thành. Christina tự tin vào sự an toàn của nó, nhưng có thể có tác dụng phụ.

Nếu tôi uống thứ này, tôi sẽ trở thành người đầu tiên uống Moonshine trên thế giới này.

"Tôi nhất định sẽ không chết."

"Tuy nhiên, chúng ta không nên đưa ra quyết định hấp tấp..."

Tôi nhận chiếc bình tam giác. Harriet không thể bảo tôi đừng uống nó, nhưng cô ấy có vẻ khó chịu giống như tôi vậy.

Một chất huỳnh quang màu hồng.

Nó trông giống như một cái gì đó không bao giờ nên được tiêu thụ. Ở thế giới ban đầu của tôi, tôi đã bị thuyết phục rằng đó là chất phóng xạ.

Tin tưởng vào khả năng của Christina, tôi uống cạn chất huỳnh quang màu hồng trong một ngụm.

"Wow... Cậu thực sự không nương tay, phải không?"

Christina trông có vẻ ngạc nhiên như thể cô ấy không ngờ rằng tôi thực sự uống nó.

"Nó thế nào?"

Đôi mắt Christina lấp lánh sự tò mò khi cô ấy hỏi tôi.

Đúng như dự đoán, tôi không cảm thấy hào hứng chút nào.

Tuy nhiên.

Có một cái gì đó kỳ lạ về điều này.

"Sao... ngon không?"

Không mà sao ngon thế!?

"Phải không?! Nó rất ngon!"

Christina chắc chắn là điện rồi.

***

Christina đã thêm vào Moonshine một hiệu ứng mới không có trong nguyên tác: Hương vị.

Tôi không biết liệu có vấn đề gì khi tiêu thụ quá nhiều hay không, nhưng nó ngon đến mức tôi tự hỏi liệu ai đó có thể ngã quỵ vì tiêu thụ quá nhiều Moonshine hay không.

Tôi không cảm thấy tác dụng của Moonshine ngay lập tức. Thay vào đó, sẽ đáng sợ hơn nếu các hiệu ứng xảy ra ngay lập tức.

Tôi sẽ dần dần cảm nhận được ảnh hưởng của Moonshine đối với cơ thể mình.

Tất cả các thành viên của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật đã tập trung tại một nơi.

—Tôi, Harriet, Adelia, Christina, Anna, Louis và cả Redina.

"Có vẻ như mọi người đã đạt được mục tiêu của mình bằng cách nào đó. Tất cả các cậu đã làm việc chăm chỉ."

Mọi người đều đóng góp cho nghiên cứu theo cách riêng của họ. Louis Ancton đã tham gia vào cả quá trình sản xuất Power Cartridge và Moonshine, đồng thời đảm nhận việc thực hiện ngân sách với tư cách là thủ quỹ.

Tất cả chúng tôi đã hoàn thành những gì chúng tôi nghĩ là không thể.

Chúng tôi đã đạt được điều mà trước đây chưa từng có nhóm nghiên cứu phép thuật nào làm được, và chúng tôi chỉ mất chưa đầy nửa năm.

Có nghe qua cũng khó ai tin được.

"Cậu đã gửi kết quả nghiên cứu đến Đại học Temple chưa?"

"Vẫn chưa, tôi nghĩ tốt nhất là nên cho Hội trưởng của chúng ta xem thành phẩm trước."

Mặc dù tôi chỉ là một Hội trưởng trên danh nghĩa, nhưng mọi người đều thừa nhận rằng tôi đã đóng một vai trò quan trọng.

Tôi bảo họ hãy làm những gì người khác sẽ không cố gắng vì điều đó là không thể, và bằng cách đó, chúng tôi đã biến điều không thể thành có thể.

"Vậy thì, hãy bắt đầu với tin xấu nào."

Tôi sắp xếp suy nghĩ của mình.

Một quyết định mà mọi người có thể không chấp nhận.

Một quyết định mà ai cũng phải chấp nhận.

"Không nộp báo cáo."

Lời nói điềm tĩnh của tôi khiến nét mặt mọi người trở nên kỳ lạ.

Nếu tôi biết về Cantus Magna và Akasha trước... Tôi sẽ không yêu cầu những đứa trẻ này làm bất cứ điều gì. Thực tế là tôi đã khiến tất cả họ gặp nguy hiểm vì trật tự đã bị xáo trộn.

"Hãy giữ bí mật rằng một thứ như vậy đã được tạo ra giữa chúng ta và thất bại với bên ngoài. Hãy làm điều đó."

Cuối cùng, tôi đã phải thừa nhận nó.

***

"Anh đột nhiên nói cái quái gì vậy?"

Harriet nói thay cho mọi người với vẻ bối rối. Mặc dù mọi người đều xứng đáng được khen ngợi không ngớt về thành tích của họ, nhưng tôi đề nghị giữ kết quả nghiên cứu cho riêng mình.

Những pháp sư trẻ này đã biến điều không thể thành có thể.

Điều mà Cantus Magna muốn là ma thuật.

Không phải cấm thuật, mà là ma thuật.

Và ma thuật có thể được tạo mới.

Cantus Magna sẽ cần những pháp sư có thể tạo ra vô số Ma thuật hơn là chỉ một số Ma thuật.

Hai bước đột phá kỳ diệu có thể thay đổi lịch sử Ma thuật đã xảy ra trong một câu lạc bộ trường trung học.

Tin đồn sẽ lan rộng, và chắc chắn họ sẽ trở thành những ngôi sao trong thế giới Ma thuật.

Cantus Magna sẽ tập trung vào họ, không phải ngục tối ở Darklands.

Nếu họ khao khát hoàn thành Akasha, họ sẽ muốn chất xúc tác có thể tạo ra Ma thuật.

Câu lạc bộ nghiên cứu phép thuật hiện tại là một nhóm không thể cưỡng lại đối với Cantus Magna.

Những kết quả nghiên cứu này không được tiết lộ.

Nếu Cantus Magna tiếp cận và bắt cóc họ.

Tôi không tự tin xử lý tình huống đó.

Vì vậy, tôi phải nói nó.

Hãy coi như chúng tôi không tìm thấy gì.

Hãy hành động như thể không có gì xảy ra.

Tất nhiên mọi người đều muốn được công nhận vì đã biến điều không thể thành có thể.

Nhưng người đề xuất nó đầu tiên bây giờ muốn hành động như thể nó không bao giờ xảy ra.

Không ai có thể hiểu nó.

Người điên này đang muốn nói cái quái gì vậy? Nó thậm chí không phải là loại biểu hiện đó.

Tai sao?

Tại sao chúng ta phải làm điều này?

Nỗi buồn, sự bất công và thậm chí cả sự tức giận đã được cảm nhận.

"Nói gì đi. Tại sao anh lại làm điều này?" Chỉ có Harriet.

Chỉ có Harriet là cố gắng hiểu tại sao tôi lại làm việc này.

Nếu kết quả nghiên cứu bị tiết lộ, toàn bộ Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật sẽ gặp nguy hiểm. Giống như cách Black Order xâm nhập vào Temple, Cantus Magna cũng có thể xâm nhập vào Temple.

May mắn thay, không ai khác ngoài các thành viên của Câu lạc bộ Nghiên cứu Phép thuật biết rằng hai hạng mục này đã được hoàn thành.

Tôi không thể nói với họ về Cantus Magna.

Nhưng tôi luôn giỏi bịa ra lý do.

Nếu không có lý do, hãy tạo một lý do.

"Ma Vương."

Từ kỳ diệu có thể biện minh cho mọi thứ.

Giống như Bertus đã dùng từ huyền diệu đó để biện minh cho việc tàn sát những người cộng hòa.

Tôi, Ma Vương, cũng có thể sử dụng từ kỳ diệu đó.

"Nói một cách khách quan, điều này có thể nâng cao sức mạnh của loài người lên nhiều cấp độ vượt xa những gì chúng ta có hiện nay, về cơ bản biến nó thành một tài sản chiến lược vô cùng mạnh mẽ."

"Và Ma Vương đang mơ về việc trả thù con người ở đâu đó. Các cậu nghĩ hắn sẽ nghĩ gì nếu phát hiện ra một món đồ như vậy là do mọi người tạo ra?"

"Các cậu có nghĩ rằng hắn ta sẽ muốn loại bỏ mọi người trước khi tạo ra những vật phẩm nguy hiểm hơn không?"

Câu nói của tôi khiến mọi người tái mét mặt.

Khi tôi nói rằng tôi phải tạo ra Moonshine và Power Cartridge, mối đe dọa của Ma vương vẫn chưa xảy ra.

Tuy nhiên, những sự cố gần đây khiến mối đe dọa của Ma Vương trở nên rõ ràng hơn.

"Cách đây không lâu, có một sự kiện bi thảm."

—Cái chết của Công tước Grantz.

Mọi người đều biết chuyện nên vẻ mặt càng thêm nghiêm túc. Đặc biệt, khuôn mặt của Harriet trở nên rất tệ.

"Ma vương ở rất gần hơn chúng ta nghĩ đấy."

Đúng, tôi thực sự ở bên cạnh mọi người, nhưng đó không phải là vấn đề lớn.

Hãy nói rằng đó là vì Ma vương.

END Năm Nhất - Học Kỳ II

(Mọi người có thể ủng hộ tui có động lực ra chương nhé.)

Thanks For Reading